

ברכת מורי וחמי שליט"א

ת"ר זלמן נחמיה גולדברג

אב"ד בבית הוראה לדיני ממונות "הישר והטוב"
חבר בית הדין הרבני הגדול

ב"ה, יום י"ב מנחם אב תשס"ט

הנני בזה לדבר בשבחו של חתני הגאון רבי אברהם ישעיה הלוי וולפא שליט"א ראש ישיבת יגדיל תורה שהראני חיבור מוכן לדפוס בשם "איש הלוי" בעניני שטרות וגייטין וכו' בירוים בעומק העיון בהבנה ובקיאות כיד ד' הטובה עליו וכידוע שהוא מחדש נפלא וחידושיו משמחי לב ושמחתי מאד ותקותי שימשיך להוציא שאר חידושיו לאור עולם על שאר ענינים שחידש בגמרא ובראשונים ואחרונים לתועלת הן לתלמידים והן ללומדים מובהקים

הנאמן לכבוד החרב ושלום ושלום
למנחם אב תשס"ט

אישות שעד אחד נאמן בעיגונא שהוא מילתא דעבידא לאגלויי. ואף להסוברים בדעת הרמב"ם שכשר רק מדרבנן (והוא שיטת הריב"ש), מ"מ יש לומר שלהעיד על יבמה שחלצה זה מילתא דעבידא לאיגלויי יותר, שהרי היבמה חולצת ברבים, ועי' שער המשפט שמילתא דעבידא לאיגלויי מיד נאמן מן התורה, וכמו במעיד על כהן שהוא בעל מום שאומרים שלח ואחוי. ועי' ברמב"ם שם בפ"ד הל"א מיד אחר שכתב ששנים מעידים, כתב הדין שכולם נאמנים לומר זה פלוני אחי המת שזה דבר העומד להגלות. והנה מה שהצריך א"כ שני עדים, אפשר שזה מדרבנן, שזה עומד להגלות פחות מאחי המת. ואף שהצריכו שנים, מ"מ לגבי מפי כתבם העמידו על דין תורה שעד אחד כשר, וממילא גם מפי כתבם כשר. ועי' קצוה"ח סי' כ"ח שכתב שלהעיד על אחד שהוא כהן ליוחסין צריך שנים מדרבנן, ולכן אף שהצריכו שנים מ"מ מפי כתבם כשר, ולכן מעלין משטרות ליוחסין ע"ש, ואפשר שגם כאן כן.

ולחיבת הקודש אעיר על מה שהקשה בסימן ב', על מה שפסק הרמב"ם בפ"ד מיבום הלכה ל' שעדים יכולים לכתוב שהיבמה חלצה, ומזה ראייה שגם בשטר ראייה מכשיר הרמב"ם ולא חייש למפי כתבם, ומזה כתב להוכיח שלא פסל הרמב"ם שטר רק לאחר שחכמים הצריכו קיום, שאז פסול מפי כתבם. לענ"ד גם אם נאמר כדבריו קשה, שהרי שטר שחלצה אינו בגדר שטר, שאינו מדעת המתחייב, ובעל כרחך שאין לנו יישוב רק כהסוברים שדעת הרמב"ם כר"ת שכשר מפי כתבם, ומה שפסל הרמב"ם שטר שמתו עדיו מן התורה, ורק משום נעילת דלת הכשירו וכמו שהביאו בשו"ע סי' כ"ח, שבזה שהעדים מתו או שכחו, גם לר"ת פסול עדותן, כיון שאינם ראויים להעיד, ואין כאן נחקרה.

אכן לענ"ד יש לומר טעם אחר למה הכשיר שטר יבמה שנחלצה, שנראה שלהעיד על חליצה, מן התורה מועיל עד אחד, שזה מילתא דעבידא לאיגלויי, וכמו שכתב הרמב"ם סוף